

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Różne zarejestrowane znaki towarowe, a wśród nich graficzny wspólnotowy znak towarowy „RIOJA” (nr 226 118), dla towarów z klasy 33, i graficzny międzynarodowy znak towarowy „RIOJA” (nr 655 291), dla towarów z klasy 33.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)].

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 29 stycznia 2009 r. w sprawie F-98/07
Petrilli przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 kwietnia
2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-143/09 P)

(2009/C 153/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i B. Eggers, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Nicole Petrilli (Woluwé-Saint-Étienne, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 stycznia 2009 r. w sprawie F-98/07 Petrilli, oraz
- orzeczenie, że każda ze stron pokrywa własne koszty związane z postępowaniem w niniejszej instancji jak i z postępowaniem przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 29 stycznia 2009 r., wydanego w sprawie F-98/07 Petrilli przeciwko Komisji, w którym SSP stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2007 r. odrzucającej wniosek o przedłużenie umowy o pracę zainteresowanej w charakterze pracownika kontraktowego do zadań pomocniczych.

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty dotyczące:

- okoliczności, że zdaniem Komisji, SSP powinien był stwierdzić niedopuszczalność skargi ze względu na to, że w unieważnionej decyzji brak było jakiegokolwiek ponownej rzeczystwej analizy osobistej sytuacji zainteresowanej o dogłębnym charakterze;
- naruszenia prawa, gdyż SSP orzekł, że zasada 6 lat zawarta w decyzji C(2004) 1597/6 z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie maksymalnego czasu zatrudnienia niestałego personelu w służbie Komisji⁽¹⁾ narusza art. 88 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich;

- naruszenia prawa, ponieważ SSP orzekł, że niezgodność z prawem zasady 6 lat wystarcza sama w sobie aby doprowadzić do powstania pozaumownej odpowiedzialności Komisji bez potrzeby sprawdzenia czy Komisja ponadto w sposób oczywisty i poważny naruszyła przysługujący jej zakres swobody w odniesieniu do oceny interesu służby poprzez nieprzedłużenie umowy zawartej z zainteresowaną.

⁽¹⁾ Opublikowanej w Informacjach Administracyjnych nr 75-2004 z dnia 24 czerwca 2004 r.

**Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2009 r. — Trelleborg
Industrie przeciwko Komisji**

(Sprawa T-147/09)

(2009/C 153/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trelleborg Industrie SAS (Clermont Ferrand, Francja) (przedstawiciele: J. Joshua, barrister, i E. Aliende Rodriguez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w części, w jakiej dotyczy on skarżącej, a w każdym razie w części, w jakiej uznano w nim, że skarżąca dopuściła się jakiegokolwiek naruszenia przed dniem 21 czerwca 1999 r.;
- obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 w celu usunięcia oczywistych błędów, którymi dotknięta jest ta decyzja;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 dotyczącej procedury stosowania art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie COMP/39406 — przewody morskie, w zakresie, w jakim uznano w niej, iż skarżąca uczestniczyła w popełnieniu jednego ciągłego naruszenia w sektorze przewodów morskich na terenie EOG, polegającego na koordynowaniu przetargów, ustalaniu cen, ustalaniu kwot, ustalaniu warunków sprzedaży, dokonywaniu geograficznego podziału rynku, a także wymianie ważnych informacji dotyczących cen, wielkości sprzedaży i ofert przetargowych. Ponadto skarżąca domaga się obniżenia kwoty nałożonej na nią grzywny.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze podnosi ona, iż uprawnienie Komisji do nakładania grzywien w odniesieniu do wszelkich okresów poprzedzających dzień 21 czerwca 1999 r. uległo przedawnieniu zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003, gdyż według skarżącej Komisja popełniła oczywisty błąd co do okoliczności faktycznych oraz naruszyła prawo, uznając, że skarżąca dopuściła się jednego ciągłego naruszenia.